CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Seite 195r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

rum ut nō remisse possit audiri. qui se
tam grandi p̄mittebat effari. Parabola
enim greco uocabulo dicit̄ similitudo. qm̄
do illud qd̄ intelligi uolumus p̄ compa
rationes aliquas indicamus. Sic enim fer
rum quempiam dicim̄. quando durū
ac fortem desideramus intelligi. cum ue
locem uentis aut auibus comparamus. Ut
intuere quod dn̄s os suum dic̄ asaph. q̄
ē inferius locutur. unde merito eum in
tellectus p̄cessit. cui tam magna erat tes
timonii grā conferenda. Sequitur. Loqr̄
apositiones ab initio. Loquitur utq; ipe.
qui loqui fac̄. Nam quamuis alieno mi
nisterio sermo dēpmatur. spc̄ sc̄s loquit̄.
cui p̄cepta uulgantur: sicut dic̄ aposto
lus petr̄. H̄ eni umq̄ uoluntate humana
allata ē ap̄phecia. sed spū sc̄o acti locuti sū
sc̄i homines dei. Apositiones autem. obscu
ras ac abditas sigr̄ant questiones. que ad
hibita disputatione soluendę s̄. Has suo
loco positas. competentim̄ admonemus. Ab
initio uidelicet ueteris testamenti dicit
sic asaph infra locuturus ē. Quanta au
dimus cognouimus ea. ac patres nostri
narrauer̄ nobis. In p̄sona domini psalmi
huius honorabili capite constituto. uenit
ad sclam partem. ubi asaph introducitur
loquens cui non tanquam humana uer
ba sed celestem debemus suscipere mission̄.
Quanta. multitudinē rerum demonstrat
auditum p̄tinet ad ap̄phas. cognouimus
ad nouum respic̄ testam̄tum. audita s̄ eni
cum p̄pharentur. cognita dum ipleren̄
p̄domini xp̄i. Sequitur. Ut patres nostri
narrauer̄ nobis. Patres suos moysen dicit.
ac alios p̄phas ueteris testamenti. qui de
domini aduentu multa locuti s̄. ac illum
nati sunt p̄dicauer̄. qd̄ iste fieri p̄ uidebat.
Iusti enim non essent. nisi p̄ parentur crede
re que dicebant. Non sunt occultata ab
filis eorum. in generatione altera. Hec que re
fert. patres suos de aduentu domini p̄di
casse dic̄. nec a filiis eorum abscondita fuisse
magnalia id̄ē ab spū alib; filius quoeorum
imitatores fuer̄. Nam quod dixit in genera
tione altera. iam ñ hebreoq; sed gentium
sigr̄at congr̄gationem. qui ex aq̄ ac spū sc̄o
in diuidue tinitatis beneficio regenerantur.
unde ac illi intelligentię uero lumine sunt
repleti. Narrantes laudes domini ac uirtu
tes eius. ac mirabilia eius que fec̄. Ordo uer
borum talis ē. Annuntauer̄ nob patres nri
narrantes laudes domini. facta domini q̄p
pe narrare laudasse ē. cuius dum opera
referuntur grā semp̄ augetur. Virtutes ei
sigr̄at liberationes quas fec̄ in populo iude
orum. quando eos de pharaonis impia po
testate liberauit. mirabilia uero. qd̄ eos i
deserto magnalib; pauit. qd̄ eis gentes po
tentissimas. leuissima concertatione subiec̄.
Addidit que fec̄. ut non tantum p̄missa
uerum etiam completa ē̄ iuderentur. Hec
autem cuncta. ex testamenti ueteris refe
runtur hystoria. Hystoria ē enim p̄terita
rum rerum fida cōmemoratio. ab etatis
nrę memoria remota. Et suscitauit testi
monium in iacob. ac legem posuit in israh.
Venit ad illud qd̄ supius dix̄. loquar p̄
positiones ab initio. In initium quippe. uet
ē testamentum. unde inferiora dictur̄ ē.
Illud fortasse cōmemorat. in iacob testa
mentum suscitauit. quando cum angelo
colluctans in p̄figuratione futuroq; tactus
uno femore claudicauit. sigr̄ans israhe
liticum populum. partim fidi firmitate